

വയലാർ കവിതകളിലെ വിപ്ലവം

Vayalar Kavithakalile Viplavam

Nimmy Kurian

Assistant Professor, Department of Malayalam
Pavanatma College, Murickassery

ABSTRACT

Key Words :
Revolution, Social
Commitment,
Humanity

Vayalar Ramavarma is the poet who has lead Malayalam poetry into socialist realism. He is a famous lyricist too in Malayalam literature. His age and milieu made him a socially committed writer. Vayalar represents the revolutionary writers in Malayalam literature. The revolutionary aspects in and its nature in Vayalar's poem is discussed in this article.

കവിതയിലെ വിപ്ലവം

വിപ്ലവം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം സമൂലപരിവർത്തനം അഥവാ മാറ്റം എന്നൊക്കെയാണ്. രാഷ്ട്രീയമോ, സാമൂഹികമോ, സാമ്പത്തികമോ, സാംസ്കാരികമോ, കലാപരമോ ആയ മേഖലകളിലെല്ലാം സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ വിപ്ലവമെന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കാലത്തിന്റെ ജ്വാല ചിതറുന്ന വിപ്ലവം സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ വിചാര വികാരങ്ങളിലാവാഹിച്ച് മനുഷ്യനെ പുതിയൊരു സംസ്കാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാണ് കവിതയിലെ വിപ്ലവം. ആശയങ്ങളും ചിന്തകളുമാണ് കവിതയിലെ വിപ്ലവത്തിനടിസ്ഥാനം. വിചാരവിപ്ലവമൊരുക്കുകയാണ് വിപ്ലവാഭിമുഖ്യം വച്ചു പുലർത്തുന്ന കവികളുടെ മുഖ്യധർമ്മം.

മലയാളകവിതയിൽ വിപ്ലവബോധത്തിന്റെ അരുണ രശ്മികൾ ആശാന്റെയും വള്ളത്തോളിന്റെയും ഉള്ളൂരിന്റെയും കൃതികൾ തൊട്ടുതന്നെ നമ്മുക്ക് കാണാം. സാമ്പത്തിക സ്വതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി വിപ്ലവാവേശം ഉണർത്തിയ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പും, ചങ്ങമ്പുഴയും, ഇടശ്ശേരിയുമാണ് കവിത്രയത്തിനു ശേഷം മലയാളകവിതയിൽ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളുയർത്തിയവരിൽ പ്രമുഖർ. അധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തോടുള്ള അർപ്പണബോധവും സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിനുള്ള അദ്യോപദേശവും, വിപ്ലവാഭിമുഖ്യവും അന്തർധാരകളായി തീർന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ഉപാധിയായി കവിതയെ കണ്ട് കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കെടാമംഗലം പപ്പാക്കുട്ടി കെ പി. ജി. നമ്പൂതിരി, പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ, തിരുനെല്ലൂർ കരുണാകരൻ, പി. ഭാസ്കരൻ, വയലാർ രാമവർമ്മ, ഒ. എൻ. വി. തുടങ്ങി ഒരു നീണ്ടനിര തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

വയലാർ കവിതകളിലെ വിപ്ലവം

സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിനു വേണ്ടി തന്റെ കാവ്യസിദ്ധികൾ ഉഴിഞ്ഞുവച്ച കവിയാണ് വയലാർ രാമവർമ്മ.

‘സ്നേഹിക്കുകയില്ല ഞാൻ നോവുമാത്മാവിനെ

സ്നേഹിച്ചിടാഞ്ഞൊരു തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെയും’¹

എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച വയലാർ വിപ്ലവസന്ദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനല്ല. വിപ്ലവത്തിന്റെ വൈകാരികാവേശങ്ങൾ പകരാനാണ് കവിതയെ മാധ്യമമാക്കിയത്. ‘കൊന്തയും പൂണൂലും’ എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം വിപ്ലവകവിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്. മതത്തിന്റെയും അധികാരവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും ചൂഷണങ്ങൾക്കെതിരെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവബോധം ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായി ജ്വലിച്ചുയർന്നിരുന്നത്. നിലവിലുള്ള സാമൂഹിക ഘടനയെ ഉടച്ചുവാർത്ത് സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടി തുലിക പടവാളാക്കിയ കവിയാണ് വയലാർ രാമവർമ്മ.

നിലവിലിരുന്ന നാടുവാഴിത്ത വ്യവസ്ഥ, പള്ളിമേധാവിത്വം, മതപരമായ ചൂഷണം, യാഥാസ്ഥിതികമായ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ, മുതലാളിത്ത സർവ്വാധിപത്യം ഇവയ്ക്കെതിരെയുള്ള അതിശക്തമായ ആക്രമണങ്ങളാണ് വയലാറിന്റെ പല കവിതകളും, തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പ് സ്വന്തം നെഞ്ചിടിപ്പായി ഏറ്റുവാങ്ങിയ കവി ആ വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനുള്ള പാതകൾ തെളിച്ചുകൊടുത്തത് സ്വന്തം കവിതകളിലൂടെയാണ്.

‘വൈക്കം കായലോളം തല്ലുമ്പോൾ’ എന്ന കവിതയിൽ തന്റെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത അദ്ദേഹം വാച്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഒരു പരിവർത്തനയാമത്തിൽ പദമുന്നി

പരിതഃസ്ഥിതികളോടേറ്റു മുട്ടി

നിവരുമീ ലോകത്തിന്റെ കരളിന്റെ ചുണ്ടിൽ നി-

ന്നുയരുന്ന ഗാനമാണന്റെ ഗാനം’²

ആ സമാഹാരത്തിലെ തന്നെ മറ്റൊരു കവിതയായ ‘മാനിഷാദാ’ യിൽ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രം വിളിച്ചോതിയ വയലാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയിൽ ഉടനെ ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന പരിവർത്തനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക, അതിന്റെ ആഗമനത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുക, ഈ കൃത്യത്തിൽ കവിത അതിന്റെ പങ്കു നിർവ്വഹിക്കണം. അതിനുള്ള വൈകാരിക പ്രചോദനമാകട്ടെ, നോവുമാത്മാവിനെ സ്നേഹിക്കലാവുകയും വേണം ഇതാണ് കവിയുടെ അഭിപ്രായം.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ജാതിമാത്സര്യവും ദുഷിച്ച് നാനിയ സാമൂഹ്യ നിയമങ്ങളും തുടച്ചുമാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന സ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാനാവില്ല എന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ച വ്യക്തിയാണ് വയലാർ രാമവർമ്മ. കാവ്യരചനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്

പ്രചോദനമായതും ഈ വിശ്വാസമായിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത തത്വശാസ്ത്രം രൂപപ്പെട്ടത് എന്നു പറയാം.

‘വേദനവിങ്ങും സമൂഹത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ

വേരോടെ ചിന്തിപ്പിച്ചതാണീ കഥ’

എന്ന് തന്റെ കാവ്യവിഷയങ്ങൾക്ക് വയലാർ തന്നെ സാക്ഷ്യപത്രം നൽകുന്നുണ്ട്. വിണ്ണിൽ പറക്കുന്ന കല്പനയും മണ്ണിലുറച്ചുനിന്ന കാലുകളുമാണ് വയലാറിനുണ്ടായിരുന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ സുഗമമായ പ്രവാഹത്തെ തടഞ്ഞിരുന്ന എല്ലാത്തിനോടും അദ്ദേഹം അവസാന നിമിഷം വരെ സന്ധിയില്ലാ സമരം നടത്തി. കേരളത്തിലെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി വളരെയടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന കവിയെന്ന നിലയ്ക്ക് ആ ഒരു പരിവേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യകൃതികളിലാകമാനം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ‘വയലാർ രാമവർമ്മ വയലാർ സമരത്തിന്റെ തീജ്വാലയിൽ നിന്നും വെളിച്ചവും വികാരവും ഉൾക്കൊ് വികസിച്ച രാജമല്ലി പൂവായിരുന്നു’.⁴

വിപ്ലവോന്മുഖമായ കവിതകൾ

‘മരിച്ചിട്ടില്ലാ ഞങ്ങൾ

ളിന്നോളമൊരു നാളും

മരിക്കില്ലൊടുങ്ങാത്ത

സൃഷ്ടി ശക്തികൾ ഞങ്ങൾ’⁵

എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കവി, ഒരു വിപ്ലവകാരിയുടെ നിർഭയത്വവും നിശ്ചയവുമാണ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. കൊന്തയും പൂണൂലും, ദൈവം യുഗങ്ങളിലൂടെ, കുചേലൻ കുഞ്ഞൻ നായർ, ചോര അശ്വമേധം, എന്റെ ശില്പം, തീജ്വാലകൾ, രക്തം പുര ഗാനം, കഴുമരങ്ങളുടെ കഥ തുടങ്ങിയ കവിതകളിലൊക്കെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് വിപ്ലവമന്ത്രങ്ങളാണ്. മാനവരാശിയുടെ സുഖത്തിനും സന്തോഷത്തിനും പുരോഗതിക്കും വിഘാതമുണ്ടാക്കുന്ന എന്തിനെയും ആട്ടിയകറ്റിയേ മതിയാവൂ. ആ പ്രക്രിയയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു നിൽക്കേണ്ടത് എഴുത്തുകാരനാണെന്ന കാര്യത്തിൽ വയലാറിനു സംശയമില്ല.

അഴിമതികളുത്തറിയുവാൻ പേനകൊണ്ടുമാത്രം കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പടവാളും കൂടി ആകാമെന്ന അഭിപ്രായം ‘ചോര’ എന്ന കവിതയിൽ നിസങ്കോചം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘നാളത്തെ വെളിച്ചത്തി -

നുയിരും ചൂടും നല്കാൻ

നാളങ്ങൾ തീനാളങ്ങൾ

നെയ്തു നെയ്തെടുക്കുമ്പോൾ

പേനയും പടവാളും-

മായ് വരു മഹത്തായ പേരിലെൻ

കലാകാരാ’⁶

ഇവിടെ പേനയോടൊപ്പം പടവാളും കൈയ്യിലെടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനു രണ്ടർത്ഥം കല്പിക്കാം. അതിലൊന്ന് പടവാളിന്റെ ഉപയോഗം തന്നെയാണ്. മറ്റൊന്ന് പേനകൊണ്ട് നേടാൻ സാധിക്കാത്തത് പടവാൾ കൊണ്ട് നേടിയെടുക്കണം. രായാലും മർദ്ദിതരും, ചുഷിതരുമില്ലാത്ത നിന്ദിതരും പീഡിതരുമില്ലാത്ത, സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു പുതിയ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് കവിയുടെ സ്വപ്നം. താൻ തുലികയെടുക്കേത് കാലത്തിന്റെ ആവശ്യമായിരുന്നു. എന്നു പോലും അദ്ദേഹം ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

താൻ കൈവിരൽ ചലിപ്പിച്ചത് അനന്തതയുടെ രംഗമണ്ഡലങ്ങളിൽ വീണവായിക്കാ നില്ക്കുന്നും നാദനിർവൃതി പൂക്കുന്ന വസന്താധരങ്ങളുടെ സ്വാദ് ആസ്വദിക്കാനല്ല താൻ നാവു ചലിപ്പിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം ഈ കവിതയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അധികാരത്തിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും നെടുങ്കോട്ടകൾക്ക് വെള്ളപ്പുശാനല്ല അവ തകർക്കാനാണ് തന്റെ കൈകൾ ചലിപ്പിച്ചതെന്നും കവി നിർഭയം പ്രസ്താപിക്കുമ്പോൾ നിയതമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ, മുൻ നിറുത്തിയാണ് താൻ തുലികയെടുക്കുന്നതെന്ന ഒരു ധ്വനിയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അശ്വമേധം എന്ന കവിതയിൽ കവി വിപ്ലവം യജ്ഞമായി കണക്കാക്കുന്നു.

‘ദിഗ്വിജയത്തിന്റെ സർഗ്ഗശക്തിയാ
മിക്കുതിരയെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നു ഞാൻ
ആരൊളിക്കുതിരയെ കെട്ടുവാൻ
ആരൊരാളിതിൻ മാർഗ്ഗം മുടക്കുവാൻ’⁷

എന്ന് ധാർഷ്ട്യത്തോടെയാണ് കവി ചോദിക്കുന്നത്. ശിരസ്സുയർത്തി പറയുന്ന ചെമ്പൻകുതിര കവിയുടെ സർഗ്ഗാത്മകശക്തി തന്നെയാണ്. കോടി കോടി പുരുഷാന്തരങ്ങളിൽ കൂടി നേടിയ ശക്തികളെയാണ് കുതിരയ്ക്കുള്ളതെന്നും തുടങ്ങി, അതിന്റെ ഭാവങ്ങൾ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്ന് കവി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ഏതു തരത്തിലുള്ള അശ്വമേധമാണ് അദ്ദേഹം നടത്തുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാവുകയും ചെയ്യും.

‘എന്റെ ശില്പ്നം’ എന്ന കവിതയിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ സനാതനസത്യം വിശ്വമാകെ വിളംബരം ചെയ്യാനാണ് പ്രധാനമായും തന്റെ സർഗ്ഗശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു വയലാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിപ്ലവം എന്ന വാക്കിന് അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള തന്ത്രമെന്നല്ല. അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും എതിരായ മുന്നേറ്റമെന്നാണ് അദ്ദേഹം അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നത്.

‘സൗഹൃദത്തിന്റെ നന്ദനോദ്യാനം
സൗരവീഥിയിൽപ്പോലും വിടർത്താൻ
ജീവിത പ്രേമഗാന സന്ദേശം
ഭാവിതൻ ചുറ്റിൽ മായാതെ നിൽക്കാൻ’⁸

എന്ന് തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ അദ്ദേഹം കവിതയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

‘ഭാവിതൻ കൂടാരത്തിൽ
തീയല പടർത്തുവാൻ

ജീവനിൽ കത്തിക്കേറും

കകശ്ശനികളേ

നാമെതിർക്കണം, നീളെ

മനുഷ്യൻ കൈ ചൂന്ന

നാളയേ വിടർത്തുന്ന

നാദധാരയിലൂടെ'9

വിപ്ലവം മതചൂഷണങ്ങൾക്കെതിരെ

വയലാറിന്റെ വിപ്ലവാഭിമുഖ്യം ഏറ്റവും തീഷ്ണമായി ജ്വലിച്ചുയരുന്നത് മതത്തിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾക്കുനേരെയാണ്. ഒരു മതത്തിന്റെയും പ്രവാചകൻമാരെ അദ്ദേഹം കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല. അവർ പ്രചരിപ്പിച്ച മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ ആശയങ്ങളുടെ പേരിൽ കവി അവരെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ മറവിൽ നടക്കുന്ന അനീതിയും ചൂഷണങ്ങളും നിശബ്ദമായി നോക്കിനിൽക്കുവാൻ കവിക്ക് സാധ്യമല്ല.

കൊന്തയും പുണ്യലും, ദൈവം യുഗങ്ങളിലൂടെ എന്നീ കവിതകളിൽ മതമെന്ന മയക്കുമരുന്നിനെതിരെ കുരിശുയുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കവിയെയാണ് നാം കാണുന്നത്.

‘ചിതൽ തിന്ന ജടയുടെ പനയോലക്കെട്ടൊക്കെ

ചിതയിലേയ്ക്കെറിയുവിൻ ചുട്ടെരിക്കിൻ’

എന്നു ചങ്ങമ്പുഴ ഗർഭജിച്ചതിന്റെ തുടർച്ചയാണ് കൊന്തയും പുണ്യലും¹⁰ സംഘടിതമതം വിപ്ലവശക്തികളെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചു കൊല്ലാൻ വേി തങ്ങളുടെ എല്ലാ മന്ത്രചരടുകളുപയോഗിച്ച് മനുഷ്യരെ മയക്കിക്കെട്ടിയിടുമെന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം നിമിത്തം കവി കവിതയിലൂടെ ആശയപ്രചാരണത്തിന്റെ കുരിശുയുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

‘ഒരു പുണ്യനൂലിനും

കൊന്തയ്ക്കും പിന്നിലെ

മരണായുധപ്പുര

ഞങ്ങൾ കൂണ്ട്’¹¹

എന്നും

‘പുതിയ യുഗത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകൻ

പുതിയ സംസ്കാരത്തിൻ ഗായകന്മാർ

വഴിവക്കിൽ നിന്നൊന്നു മാറുക, ഞങ്ങൾക്കു

മുഴുമിക്കാനുണ്ടൊരശ്വമേധം’¹²

എന്നും വയലാർ അമർഷത്തോടെ വിളിച്ചുപറയുന്നു. വിപ്ലവം സാമ്പത്തികതലത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പേ സംസ്കാരതലത്തിൽ വന്നു ചേരണം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ നിർമ്മാർജ്ജനം

ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഭദ്രമായ ജീവിത സമീപനമുണ്ടാകൂ. ഈ സങ്കല്പങ്ങളാണ് കൊന്തയും പുണ്യലും അറുത്തറിയാനുള്ള ആഹ്വാനമായി പരിണമിക്കുന്നത്.

മതത്തിന്റെ ചുഷണങ്ങൾക്കെതിരായി വയലാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള അതിശക്തമായ മറ്റൊരു കവിതയാണ് 'ദൈവം യുഗങ്ങളിലൂടെ' ദൈവസങ്കല്പത്തിന്റെ വികാസചരിത്രം ഈ കവിതയിൽ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ ചവിട്ടിമെതിയ്ക്കപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് കവി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അനേകായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മുഗ്ദ്ധസങ്കല്പമായി കടന്നു വന്ന ദൈവത്തെ അദ്ദേഹം നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കാലത്തരത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ചിന്തയെയും ജീവിത വ്യാപാരങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമായി ദൈവം രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. കാലഘട്ടങ്ങൾ പിന്നിട്ടെത്തിയ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

‘നിന്നെയെന്താക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു-

വെന്നോ മതങ്ങൾ തൻ മാനിഫെസ്റ്റോകളിൽ

കുന്ദയും വീർപ്പിച്ചിറങ്ങുമാ സർക്കസ്സു

കമ്പനിക്കാർ തന്റെ വിദൂഷകനായി നീ

കാവിയുടുക്കുന്ന സന്യാസി വീരന്റെ

കോളേജുഫുണ്ട് പിരിവു ലിസ്റ്റായി നീ

കണ്ണുമടച്ചു മനുഷ്യനെക്കൊല്ലുന്ന

കമ്പോളനീതി പ്രചാരകനായി നീ

ചിന്തൻ പട്ടക്കാട്ടിൽ നിന്നെത്തല -

പ്പന്തുകളിക്കുന്നു നിന്നനുയായികൾ’¹³

ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ മുതലെടുപ്പു നടത്തുന്ന മതപ്രതിനിധികളോടാണ് കവിക്ക് പ്രതിഷേധം. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെ ഉണർത്താനും ഉയർത്താനും ദൈവമെന്ന മനോഹര സങ്കല്പത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം ചോരകുടിക്കാനുള്ള പാപപാത്രമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോട് മാത്രമേ കവി സന്ധിയില്ലാസമരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുള്ളൂ.

വിപ്ലവം അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചുഷണങ്ങൾക്കെതിരെ

അധികാരത്തിന്റെ അടിച്ചമർത്തൽ എങ്ങും വ്യാപിക്കുന്ന കാഴ്ച്ച കവിയെ ദുഃഖിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. ‘കഴുമരങ്ങളുടെ കഥ’ എന്ന കവിതയിൽ ഈ അടിച്ചമർത്തലിനെതിരായി പ്രതിഷേധിക്കുന്ന കവിയെ കാണാം. ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യവും, ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരവും വിഷയമാകുന്ന ഈ കവിതയിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരഭടന്മാരെ കൊലമരങ്ങളിൽ കയറ്റുന്ന അധികാരികളുടെ ക്രൂരതയെയാണ് വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്.

‘തുടരു സഖാക്കളേ, കാലിൽ കിലുങ്ങുന്ന

തുടലുകൾ നോക്കുക നിങ്ങൾ

തുടരുക ഞങ്ങൾ നിന്നേടത്തു നിന്നിനി

ത്തുടരുകീ മോചനയുദ്ധം

പൊരുതുന്ന നാടിന്റെ സമരസഖാക്കളേ

വരു, വിപ്ലവാഭിവാദ്യങ്ങൾ...'14

നാടിന്റെയും ജനതയുടെയും മോചനപ്പോരാട്ടത്തിൽ വളരെപ്പേർക്കു കഴുമരം വിധിയിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. എങ്കിലും പതറാതെ മുന്നോട്ടു പോകാനാണ് കവി ഈ കവിതയിലൂടെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

അധികാരികളുടെ ചൂഷണത്തിനു വിധേയരായി പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി കഴിയുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ കഥ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന കവിതയാണ് 'കുചേലൻ കുഞ്ഞൻ നായർ'.

കഥകളി നടനായ കുഞ്ഞൻ നായർ കുചേലന്റെ വേഷത്തിൽ ആടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നിർലോഭം പ്രശംസ ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ അയാൾ കുചേലൻ കുഞ്ഞൻ നായർ എന്നു പ്രസിദ്ധനുമായി. കളിയോഗത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കുടിയായ ശങ്കുണ്ണി മേനോനാണ് കൃഷ്ണന്റെ വേഷം കെട്ടി രംഗത്തെത്തുന്നത്. കഥകളിക്ക് കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കാശുപോലും മറ്റാർക്കും കൊടുക്കാതെ അയാൾ സ്വന്തം കീഴയിലാക്കും. പട്ടിണി കിടന്നു വശംകെട്ട കുഞ്ഞൻ നായർ ഒരു ദിവസം കളിയരങ്ങിൽ വച്ച് കൃഷ്ണവേഷധാരിയായ ശങ്കുണ്ണി മേനോനെ കൂട വലിച്ചുരി പൊതിരെ തല്ലി. കുഞ്ഞൻ നായരുടെ പ്രഹരം, ചൂഷണം തൊഴിലാക്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെ കരണത്തുതന്നെയാണ് ചെന്നു പതിക്കുന്നത്. കവിയുടെ വിപ്ലവാഭിമുഖ്യവും മനുഷ്യസ്നേഹവും ഈ കവിതയിൽ കൈകോർക്കുന്നു.

വയലാറിന്റെ കവിതകളിൽ ഏറിയപങ്കും തൊഴിലാളി സമരഗാഥകളാണ്. ജീവനേക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതു സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശങ്ങളുമാണെന്നു തെളിയിച്ച തൊഴിലാളികളിൽ നിന്നു വീര്യമുൾക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിയത്.

മനുഷ്യന്റെ ലോലഭാവമായ പ്രണയമെന്ന വികാരത്തെക്കൂടി വിപ്ലവാവേശം കീഴടക്കുന്ന ആദർശധീരത ചിത്രീകരിക്കുന്ന കവിതയാണ് 'രക്തം പൂര ഗാനം' വിവാഹാനന്തരം രണ്ടാഴ്ച പോലും തികയുന്നതിനു മുമ്പ് പട്ടിണിക്കാരുടെ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് വെടിയേറ്റ് മരിക്കുകയാണ് ഇതിലെ നായകൻ. അലമുറയിട്ടു കരയുന്നതിനു പകരം, ആ ദുരന്തത്തിൽ നിന്നു പുതിയൊരു ശക്തിയുൾക്കൊണ്ട് ധീരമായ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുവാനാണ് നായിക തയ്യാറാകുന്നത്.

'തൻ പ്രാണനാഥന്റെ ചോര തെറിക്കുന്ന

നഞ്ചിലമർന്നു ചുംബിച്ചെണ്ണീറ്റവൾ

രക്തം പൂര കൊടിയുമായ് മൂന്നാഞ്ഞു

പുത്തനൂയിർ കൊടുങ്കാറ്റു മാതിരി'15

എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രിയതമന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മുന്നേറുവാനുള്ള കരുത്താർജ്ജിക്കുന്ന ആ തൊഴിലാളി സ്ത്രീയുടെ ചിത്രം ആരേയും അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്.

അദികാവും പിറവിയെടുത്തതുപോലും മാനിഷാദ എന്ന പ്രതിഷേധ ശബ്ദത്തോടു കൂടിയാണല്ലോ എന്ന വിചാരം കവിയെ രോമാഞ്ചഭരിതനാക്കുന്നു. മാനവ ജീവിതപരിവർത്തനത്തിന് കാംക്ഷിയായ വാല്മീകിയോടുള്ള ആദരവു പ്രകടിപ്പിച്ച 'അദ്ദേഹമെഴുതിയ കവിതയാണ് 'മാ നിഷാദ'

‘വേടന്റെ കുരമ്പുള്ള കൈയിലും പിടയുന്ന

പേടപെങ്കിലിയുടെ നെഞ്ചിലും തലോടുവാൻ

കഴിഞ്ഞീയന്നാദ്യത്തെ പ്രേമഗായകനായ

കവിക്കും ദ്രോഹിപ്പോന്നെച്ചെറുത്തു പാട്ടും പാടി’16

എന്ന് കവി എഴുതുന്നു. ദ്രോഹിപ്പോന്നെ ചെറുത്തു പാടുക എന്നതാണ് തന്റെയും മാർഗ്ഗം എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.

ഭാവനയുടെ ലോകത്തിലൂടെ അലസമായി സഞ്ചരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കവിയാണ് വയലാർ രാമവർമ്മ. മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ വക്താവായും മാനവ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുകയും ചെയ്ത കവിയാണദ്ദേഹം ‘കൊന്തയും പുണ്യലും’ എന്ന സമാഹാരത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ എൻ.വി. പറഞ്ഞതുപോലെ ‘അഗാധമായ മനുഷ്യസഹാനുഭൂതിയുടെ ഉറവുകൾ’ ആണ് എല്ലാ കവിതകളും. എന്നാൽ ഒരു മഞ്ഞുകണത്തിലൂടെ സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഒരു ബിന്ദുവിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചാൽ പോലും അതൊരു തീപ്പൊരിയായി ജ്വലിക്കുമെന്നതുപോലെ, മാനവോന്നമനത്തെ തടയുക വിലോമശക്തികളെ ചാമ്പലാക്കാനുള്ള ജ്വാലകൾ ഉറവുകളിൽ നിന്നുളവാക്കാൻ ആ തീപ്പന്തങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു. സാഹിത്യം പ്രചരണാത്മകമാകരുതെന്ന വാദം അദ്ദേഹം ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. മർദ്ദനത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമിരയായ തന്റെ സഹജീവികളെ മോചിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗം മനുഷ്യസ്നേഹത്തിലൂന്നിയ വിപ്ലവപരത തന്നെയായിരുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 232
2. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 204
3. ഇ. ആർ. സിന്ധു, വയലാർ മാനവികതയുടെ ഉദ്ഗാഥാവ്, (സാഹിത്യലോകം, സെപ്റ്റംബർ - ഡിസംബർ, 2000, ലക്കം 5,6) പുറം. 185
4. പ്രൊഫ. കെ. പി. ശശിധരൻ, മരണമില്ലാത്ത വയലാർ, (നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 984) പുറം. 30.
5. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 202.
6. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 342.
7. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 254.
8. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 236.

9. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 272.
10. വയലാർ രാമവർമ്മ, സർഗ്ഗസംഗീതം, (നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 984) പുറം. 19
11. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 54
12. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം.55
13. വയലാർ രാമവർമ്മ, വയലാർ കൃതികൾ, കവിതകളും ഗാനങ്ങളും (ഡി. സി. ബുക്ക്സ്, കോട്ടയം, 1995) പുറം. 179